

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 stycznia 2018 roku Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie (sygn. akt X GC 204/16) w punkcie I. zasądził od pozwanej A. C. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 9 840 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 19 marca 2015 roku, w punkcie II. oddalił powództwo w pozostałym zakresie, w punkcie III. zasądził od pozwanej A. C. na rzecz powódki (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 928,66 zł tytułem kosztów procesu, w punkcie IV. nakazał pobrać od powódki (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 184,37 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, a w punkcie V. nakazał pobrać od pozwanej A. C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 368,63 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie następujących ustaleń faktycznych:

Sąd Rejonowy ustalił, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej pozwana korzystała z usług powódki, działającej jeszcze wówczas jako (...) S.A. sp. k. w W. w zakresie usług (...). Pozwana, będąc zadowolona z prowadzonej współpracy zdecydowała się na jej kontynuację. Głównym celem pozwanej podczas zawierania umowy było osiągnięcie przez prowadzoną przez nią stronę internetową pozycji znajdującej się w 10 pierwszych wynikach w wyszukiwarce G.. Ustalono, iż w dniu 13 lutego 2014 roku powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W., działająca jeszcze wówczas jako (...) S.A. sp. k. w W., reprezentowana przez W. Ł., zawarła z pozwaną A. B. (aktualnie A. C.) umowę świadczenia usług (...). W § 1 wyjaśniono, że usługa (...) to działania polegające na optymalizacji Serwisu (...) klienta oraz jego treści pod kątem wyszukiwarek internetowych, a także promocja Serwisu (...) i działalności klienta przy użyciu narzędzi i technik opisanych w Załączniku nr 1 do Umowy. Ustalono również, że zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 pozwana zleciła, a powódka zobowiązała się do świadczenia Usług (...) przy użyciu narzędzi określonych w specyfikacji Pakietu Optimum, którego specyfikację określa Załącznik nr 1, a Frazy będące przedmiotem monitoringu określa Załącznik nr 2. W ust. 3 wskazano, że frazy będące treścią Załącznika nr 2 wybiera Klient. W przypadku braku propozycji pozwanej w tym zakresie, powódka samodzielnie dokona doboru 20 monitorowanych fraz. Ustalono frazy nie podlegają późniejszym zmianom w trakcie trwania umowy. W ust. 4 wskazano, że klient przyjmuje do wiadomości, iż ClearSense nie gwarantuje osiągnięcia przez Serwis (...) klienta konkretnych pozycji w wynikach wyszukiwania G. ani zrealizowania zamierzonego przez Klienta celu gospodarczego. Sąd wskazał, iż niniejsza umowa została zawarta na czas określony od dnia 1 marca 2014 roku do dnia 28 lutego 2015 roku (12 miesięcy). Zgodnie z § 4 powódka zobowiązała się m.in. do przesyłania na koniec każdego miesiąca na adres e-mail: (...) raport podsumowujący realizację Usługi (...) w danym okresie rozliczeniowym, określający realizację poszczególnych działań w ramach zakupionego pakietu, sporządzony w oparciu o (...) raportowania dostarczany przez firmę (...). W ust. 5 postanowiono, że raport sporządzony na podstawie systemu raportowania stanowi jedyne źródło ustalenia prawidłowości wykonania przez ClearSense umowy. Wskazano także, że wysokość należnego powódce za wykonane czynności związane z realizacją przedmiotu Umowy wynagrodzenia ustalono na kwotę 1 500 zł netto + VAT miesięcznie (§ 5 ust.1). W § 5 ust. 2 i 3 wskazano, że faktura VAT za usługi objęte niniejszą umową wystawiana będzie po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego, a wynagrodzenie płatne będzie przelewem na rachunek ClearSense co miesiąc w terminie 14 dni od daty wystawienia przez ClearSense faktury. W § 7 ust. 2 umowy postanowiono, że klient ma prawo do złożenia reklamacji na adres mailowy ClearSense (...). Zgłoszenie powinno zawierać uzasadnienie reklamacji. ClearSense rozpatrzy reklamację Klienta w terminie 20 dni roboczych. Odpowiedź na reklamację zostanie doręczona Klientowi na piśmie lub za pośrednictwem poczty e-mail. Klient wyraża zgodę na umieszczenie w wybranych przez ClearSense miejscach swojego serwisu linku promocyjnego, kierującego do specjalnie stworzonej przez ClearSense podstrony Serwisu (...), w celu dodatkowego zwiększenia skuteczności usługi. Sąd I instancji ustalił, że wybrany przez pozwaną pakiet optimum zakładał realizację umowy poprzez: optymalizację SEO, optymalizację treści oraz: katalogowanie - 8 katalogów/mc, katalogowanie - 7 katalogów/mc, posty na forach - 8/mc, posty na forach - 7/mc, G+ prowadzenie 4 posty/mc (firma), G+ prowadzenie 2 posty/mc (firma), artykuł tematyczny 1/2mce i aktualizacja treści -1 h/mc. Zgodnie z załącznikiem do umowy monitorowaniu miały podlegać 20 następujących fraz: nieruchomości S., działki

budowlane S., mieszkania S., (...), S. działki budowlane, działki budowlane w S., S. mieszkania, S. nieruchomości, biura (...), mieszkania w S., hala do wynajęcia S., wynajem hali S., działka budowlana S., S. biura nieruchomości, mieszkania nowe S., biuro (...), S. biuro nieruchomości, biura S., dom S. oraz działka S.. Ustalono także, że powódka zgodnie z umową rozpoczęła świadczenie usług, po wykonaniu których przesyłała pozwanej miesięczne raporty z zakresy optymalizacji SEO i wystawiała faktury VAT. Początkowo pozwana uregulowała należności ujęte w pierwszych czterech fakturach VAT w łącznej wysokości 7 380 zł. Sąd Rejonowy ustalił również, że pozwana weryfikowała wyniki usług świadczonych przez powódkę, także poprzez wyszukiwanie w wyszukiwarce G.. Domeną internować pozwanej nie osiągała zadowalających pozwaną wyników i nie znajdowała się w pierwszej 10 wyszukiwanych stron internetowych. Pozwana nie była zadowolona z jakości świadczonych przez powódkę usług. W celu zweryfikowania poprawności wykonywanych przez powódkę usług pozwana skonsultowała treść umowy pod kątem otrzymywanych miesięcznych raportów z A. A., prowadzącym analogiczną co powódka działalność gospodarczą. Wówczas uzyskała informacje, że osiągnięcie zakładanych przez pozwaną rezultatów, w szczególności wyświetlanie strony internetowej powódki w pierwszej 10 wyszukiwarki G. przy takim budżecie i tego rodzaju frazach, wyróżniających się wysoką konkurencyjnością, nie jest możliwe. Zdaniem A. A. warunki zawartej umowy umożliwiały osiągnięcie przyzwoitych wyników dla słów mało konkurencyjnych. Ustalono, iż w dniu 31 sierpnia 2014 roku powódka na podstawie umowy wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) na kwotę 1 845 zł brutto, płatną do dnia 14 września 2014 roku. Pozwana nie uregulowała należności. Sąd ustalił także, że w kolejnych miesiącach powódka wystawiała pozwanej faktury vat za świadczone usługi za kolejne miesiące oraz przesyłała raporty kontrolne do poszczególnych miesięcy. Pozwana nie uregulowała faktur za miesiąc od lipca 2014 roku do lutego 2015 roku. Ustalono także, że pismem z dnia 26 stycznia 2015 roku pozwana poinformowała o wstrzymaniu płatności na rzecz powódki w wyniku niewywiązywania się z umowy. W treści pisma pozwana zarzucała kilkumiesięczny brak działań i powoływała się na brak progresu. Natomiast pismem z dnia 14 kwietnia 2015 roku powódka wezwała pozwaną do zapłaty zaległości w łącznej wysokości 14 760 zł. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny, Sąd Rejonowy stanął na stanowisku, iż żądanie pozwu było częściowo uzasadnione. Wskazano, iż przedmiotem umowy zawartej przez strony było świadczenie przez powódkę usług (...) polegających m.in. na dostosowaniu strony internetowej do narzędzi stosowanych przez wyszukiwarki w celu osiągnięcia jak najlepszych efektów pozycjonowania. Sąd Rejonowy przyjął, że pozwana w toku postępowania nie kwestionowała okoliczności związanych z zawarciem umowy, wysokości i terminów płatności należnego powódcie wynagrodzenia. Wskazano, iż przedstawione przez pozwaną w toku postępowania zarzuty sprowadzały się w zasadzie do zakwestionowania poprawności i prawidłowości wykonywania przez powódkę zawartej umowy, w szczególności w kontekście nieosiągnięcia, pomimo zapewnień przedstawiciela powódki, pożądaných wyników strony internetowej pozwanej w wyszukiwarce G. (która miała znajdować się w pierwszej dziesiątce). Uzasadniając brak płatności ustalonego umową wynagrodzenia pozwana wyjaśniała się, że wobec braku zakładanych rezultatów wstrzymała się z jego regulowaniem, jednak zdaniem Sądu Rejonowego zarzuty te okazały się nieuzasadnione. Sąd stwierdził, że przypisanie łączącej strony umowie cech umowy rezultatu (jak usiłowała wnosić pozwana) nie mogło okazać się uzasadnione. Sąd miał bowiem na uwadze, że zobowiązanie sprecyzowane w umowie o świadczenie usług (...) (w tym także pozycjonowanie) opiera się jedynie na założeniu podjęcia starań i wykonania czynności, które umożliwiają osiągnięcie jak najwyższych pozycji strony internetowej w określonej wyszukiwarce. Powyższe oznacza, że w tego rodzaju umowie nie chodzi więc o zagwarantowanie osiągnięcia ustalonej pozycji strony w wyszukiwarce, a jedynie o dążenie do uzyskania jak najwyższej. Takie rozumienie umowy pozostaje spójne z jej treścią. Wskazano w tym zakresie na treść § 2 pkt 4 umowy, w którym zawarto oświadczenie, że pozwana przyjęła do wiadomości, iż ClearSense nie gwarantuje osiągnięcia przez Serwis (...) klienta konkretnych pozycji w wynikach wyszukiwania G. ani zrealizowania zamierzonego przez Klienta celu gospodarczego. Trudno było zdaniem Sądu Rejonowego, w świetle tak jasnego i klarownego postanowienia umowy, poszukiwać uzasadnienia dla twierdzeń pozwanej, wedle których z uwagi na techniczną i specjalistyczną treść umowy pozwana opierała się jedynie na zapewnieniach przedstawiciela powódki. Nie bez znaczenia dla oceny zasadności tak sformułowanych twierdzeń pozostawał również fakt, że z niespornych okoliczności faktycznych sprawy wynika, że strony już wcześniej prowadziły współpracę, a zawarta w lutym 2014 roku umowa była jej kontynuacją. W efekcie zatem wg Sądu Rejonowego, pozwana co do zasady musiała, a co najmniej powinna była mieć świadomość, na czym polega świadczenie usług i jakiego rodzaju czynności powódką

podejmuje. W kontekście przedstawionych rozważań na uwzględnienie nie mogło zasługiwać także zachowanie pozwanej polegające na wstrzymaniu się z zapłatą wynagrodzenia. Podkreślenia bowiem wymaga, że z uwagi na charakter i cel łączącej strony umowy stwierdzić należało, że należy ona do kategorii umów starannego działania, co oznacza, że podjęcie przez dłużnika wymaganych czynności przy zachowaniu wiążącego go stopnia staranności co do zasady jest wystarczające dla uznania, że dłużnik wykonał zobowiązanie, pomimo iż nie osiągnięto celu umowy. Sąd nie uznał także twierdzeń pozwanej, że powódka nie wywiązywała się z postanowień zawartej umowy i nie przekazywała pozwanej miesięcznych raportów z wykonanych usług. Przeczyły temu zarówno przedstawione przez powódkę dokumenty (wydruki e-mail w sposób dostateczny potwierdzając fakt ich przesłania, zaprzeczające temu twierdzenia pozwanej, nie zostały w żaden sposób nawet uwiarygodnione), jak i zeznania świadka A. A., który przyznał, że podczas konsultacji treści umowy i możliwości osiągnięcia pożądaných rezultatów, się z nimi zapoznał. Skoro zatem świadek konsultując treść umowy zapoznawał się z dokumentami raportów, oświadczenie pozwanej o ich nieprzesyłaniu przez powódkę nie zostało uznane za polegające na prawdzie. Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd miał również na uwadze, że w ramach zawartej umowy powódka zobowiązała się do wykonania szeregu ustalonych umową usług i za te usługi pozwana zobowiązała się do zapłaty wynagrodzenia. Choć Sąd na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego nie miał wątpliwości, że powódka pewne usługi na rzecz pozwanej świadczyła, to jednak na jego podstawie nie sposób było uznać wg. Sądu Rejonowego, że świadczenie powódki pozostało pełne, kompleksowe, odpowiadające zakresem treści umowy, a w konsekwencji uprawniające do pobrania wynagrodzenia w pełnej wysokości. Sąd podkreślił, że zawarta pomiędzy stronami postępowania umowy, nie dotyczyła wyłącznie pozycjonowania, a w zakres usług do których świadczenia zobowiązana była powódka, oprócz w/w, w ramach wykupionego pakietu OPTIMUM wchodziły także m.in. optymalizacja SEO, optymalizacja treści oraz: katalogowanie - 8 katalogów/mc, katalogowanie - 7 katalogów/mc, posty na forach - 8/mc, posty na forach - 7/mc, G+ prowadzenie 4 posty/mc (firma), G+ prowadzenie 2 posty/mc (firma), artykuł tematyczny 1/2mce i aktualizacja treści -1 h/mc. Sąd Rejonowy stwierdził, że skoro powódka nie wywiązała się z umowy w pełnym jej zakresie, brak było podstaw do uznania żądania zapłaty całości ustalonego umową wynagrodzenia. Dla ustalenia wartości usług rzeczywiście wykonanych Sąd odniósł przewidzianą kwotę wynagrodzenia umownego do zakresu umowy. Sąd dokonał własnych obliczeń w tym zakresie. Biorąc zatem pod uwagę stosunek usług rzeczywiście wykonanych do zakresu czynności, jakie zostały ustalone umową, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności niniejszej sprawy, w tym celu umowy, Sąd stwierdził, że powódka zrealizowała umowę częściowo, tj. w stosunku 2/3 i w takiej części ma prawo domagać się od pozwanej zapłaty wynagrodzenia powiększonego o podatek VAT. Tak ustalone wynagrodzenie w stosunku miesięcznym wynosi 1 230 zł brutto (1500 netto x 2/3 = 1000 zł + VAT = 1230 zł). Mając więc na uwadze, że powódka niniejszym pozwem domagała się zapłaty wynagrodzenia łącznie za okres lipiec 2014 – luty 2015 (8 miesięcy), zasądzeniu zdaniem Sądu podlegała kwota 9 840 zł. W pozostałym zaś zakresie Sąd powództwo oddalił. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu. O kosztach Sąd rozstrzygał na podstawie art. 108 § 1 k.c. w zw. z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 1 k.p.c. kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Z wyrokiem tym nie zgodziła się pozwana, zaskarżyła wyrok w części tj. w zakresie punktu I. co do kwoty 5.412,00 zł oraz w zakresie punktu III. i V., zarzucając temu wyrokowi:

1. naruszenie art. 355 § 2 kodeksu cywilnego poprzez jego niezastosowanie, a tym samym poprzez nie dokonanie oceny działań powoda przez pryzmat profesjonalnego charakteru prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, a tym i świadczonych usług, co następczo doprowadziło do nie przyjęcia, że zakres wykonanej umowy przez powoda wyniósł 6/20 części a nie 2/3 części;
2. naruszenie art. 387 § 1 kodeksu cywilnego poprzez jego niezastosowanie, a tym samym poprzez nie uwzględnienie faktu, że przedmiotowa umowa była nieważna w zakresie w jakim obejmowała ona po stronie powodowej zobowiązanie do spełnienia świadczenia (świadczenie usług zmierzających do poprawy pozycjonowania strony przedsiębiorstwa pozwanej), które było niemożliwe do spełnienia w chwili zawierania umowy przy zaferowanym przez powódkę pakiecie usług, o czym strona powodowa miała pełną wiedzę w momencie zawierania umowy;
3. naruszenie art. 65 § 2 kodeksu cywilnego poprzez jego niezastosowanie, a tym samym przyjęcie, że celem umowy było wykonanie przez powódkę określonych czynności a nie wyłącznie uzyskanie poprawy pozycjonowania

strony przedsiębiorstwa pozwanej; jak również poprzez przyjęcie, że przedmiot umowy można podzielić na odrębne czynności, których zakres może być analizowany w oderwaniu od kluczowych słów, fraz określonych umową;

4. naruszenie art. 228 § 1 i § 2 kodeksu postępowania cywilnego, poprzez nie uwzględnienie faktu, iż użytkownicy wyszukiwarek internetowych wpisują konkretne hasła (tu: frazy, słowa kluczowe) w celu wyszukania np. konkretnych usług, a tym samym hasła te (tu: frazy, słowa kluczowe) mają priorytetowe znaczenie w powiązaniu z pozycjonowaniem stron www takich przedsiębiorstw jak przedsiębiorstwo pozwanej;

5. przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a przez to naruszenie przepisu art. 233 kodeksu postępowania cywilnego, poprzez:

- przyjęcie, że z faktu wcześniejszego związania stron umową wynikała po stronie pozwanej powinność wiedzy na czym polega świadczenie usług przez powódkę mimo zmiany polityki wyszukiwarki G. w okresie zawierania przez strony umowy będącej przedmiotem sporu objętego niniejszym procesem;

- pominięcie zeznań świadków A. A. i P. A., z których wynikało, że w okresie zawierania drugiej umowy przez strony G. zmieniło politykę - utrudniło możliwość pozycjonowania stron www, o czym nie było wiadomo szerszemu kręgowi odbiorców, czy użytkowników wyszukiwarki G., co w konsekwencji prowadziło do braku możliwości wykonania umowy przez powódkę zgodnie z celem określonym przez strony;

- przyjęcie, że za wykonanie umowy stron można uznać m.in. fakt zamieszczania de facto jakichkolwiek artykułów, postów, czy dokonywanie czynności optymalizacyjnych w oderwaniu od ustalonych umową stron słów kluczowych, fraz, a występująca niezgodność w używanych słowach kluczowych, frazach nie ma wpływu na ocenę poprawności tych czynności;

- nie uwzględnienie w sprawie znaczenia rozbieżności i niezgodności występującej pomiędzy słowami kluczowymi, frazami określonymi w umowie, a tym które były używane i monitorowane przez powódkę w trakcie realizacji umowy, a przez to przyjęcie, że w ramach wykonania niniejszej umowy powódce należy się wynagrodzenie w wysokości stanowiącej 2/3 części a nie 6/20 części wynagrodzenia określonego umową;

- przyjęcie, że sam fakt zamieszczania artykułów, postów, czy optymalizacja nagłówków H, mimo używania przy tych czynnościach fraz niezgodnych z umową, może być uznane jako prawidłowe wykonanie umowy uzasadniające przyznanie powódce wynagrodzenia w określonej wysokości.

Wskazując na te zarzuty pozwana wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez oddalenie powództwa co do kwoty 5.412 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 19 marca 2015 roku oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa w postępowaniu sądowym wywołanym apelacją, na rzecz pozwanej.

W uzasadnieniu strona pozwana dokonała szczegółowego rozwinięcia powyższych zarzutów, podtrzymując stanowisko prezentowane przed Sądem Rejonowym.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o oddalenie apelacji pozwanej jako bezzasadnej oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów postępowania za instancję odwoławczą, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko oraz odniosła się do zarzutów apelacyjnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powoda okazała się niezasadna.

Zgodnie z art. 382 kpc Sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym. Z regulacji tej wynika, że Sąd rozpoznający apelację orzeka na podstawie

materiału zgromadzonego zarówno w pierwszej, jak i w drugiej instancji, natomiast postępowanie apelacyjne polega na merytorycznym rozpoznaniu sprawy, co oznacza, że wyrok Sądu drugiej instancji musi opierać się na jego własnych ustaleniach faktycznych i prawnych.

W pierwszej kolejności należy, więc ustalić podstawę faktyczną rozstrzygnięcia oraz poddać ocenie te zarzuty apelacji, które odnoszą się do ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd pierwszej instancji.

Oceniając cały materiał dowodowy zebrany w sprawie Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż Sąd pierwszej instancji prawidłowo przeprowadził oraz szczegółowo i dokładnie ocenił dowody w niniejszej sprawie. Sąd Okręgowy akceptuje wskazaną przez Sąd Rejonowy podstawę prawną roszczenia i podziela dokonane przez ten Sąd ustalenia faktyczne oparte na zgłoszonych przez strony dowodach, przy czym nie ma potrzeby ponownego przytaczania tych samych argumentów w zakresie oceny.

W ocenie Sądu Okręgowego nieuzasadnione okazały się zarzuty apelacji, w których skarżąca zarzuca Sądowi I instancji naruszenie przepisów prawa procesowego.

Na aprobatę nie zasługiwał zarzut apelacji dotyczący naruszenia przepisów prawa procesowego, w szczególności przekroczenia zasady swobodnej oceny dowodów. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wskazać należy, że nie może on zastać uznany za skuteczny. Strona skarżąca nie zdołała wskazać konkretnych uchybień zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, których miał się dopuścić Sąd I instancji w swojej ocenie dowodów. Pozwana ograniczyła się jedynie do polemiki z Sądem Rejonowym w zakresie dokonanej oceny materiału dowodowego. Z analizy zarzutów apelacji wynika jednoznacznie, że pozwana nie zgadza się z oceną materiału dowodowego przedstawioną przez Sąd Rejonowy i prezentuje własną ocenę, którą przedstawiała już w toku postępowania przed Sądem I instancji. Zarzuty apelacji w tym zakresie sprowadzając się jedynie do odmiennego stanowiska pozwanej, co do kluczowych kwestii sporu. Pozwana prezentując odmienne niż przedstawił Sąd Rejonowy stanowisko próbuje przeforsować korzystne dla siebie wnioski. W tym miejscu podzielić należy stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, który wskazał, iż „skuteczne postawienie zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. wymaga wykazania, że sąd uchybił zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego, to bowiem jedynie może być przeciwstawione uprawnieniu sądu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena sądu”.

Przechodząc do analizy pozostałych zarzutów wskazać należy, iż okazały się one również nieskuteczne.

Na wstępie wskazać należy, iż strona pozwana zarówno w postępowaniu przed Sądem I instancji jak i w wywiedzionej apelacji skupia się przede wszystkim na tym, że powódka w sposób nienależyty wykonywała umowę, niezgodnie z jej celem i tym samym zakładany w umowie cel nie został osiągnięty. Z Powyższego pozwana wywodzi dla siebie uprawnienie do obniżenia wynagrodzenia należnego powódce do kwoty 4 428 złotych.

Takie stanowisko strony pozwanej jest chybione i nie może zasługiwać na aprobatę. W kontekście powyższego Sąd Okręgowy wskazuje przede wszystkim, że z uregulowań kodeksu cywilnego wynika, że zleceniodawca nie może wstrzymać się z wypłatą wynagrodzenia w przypadku, gdy nie jest on zadowolony z wykonywanych zadań przez zleceniobiorcę. Tymczasem pozwana zachowała się dokładnie w ten sposób, bowiem od lipca 2014 roku do marca 2015 roku zaprzestała regulowania umówionego wynagrodzenia wskazując, iż nie widzi progresu w działaniach podejmowanych przez powódkę. Takie działanie pozwanej należy ocenić jako niezgodne z łączącą strony umową. W sytuacji, gdy pozwana chciała skutecznie osiągnąć swój cel, czyli zerwać umowę i nie wypłacać wynagrodzenia, powinna była wypowiedzieć umowę o świadczenie usług. Tymczasem pozwana wstrzymała się z wypłatą wynagrodzenia pomimo, iż strony cały czas łączyła umowa i cały czas była wykonywana. Poza sporem pozostaje fakt, iż w przypadku umowy zlecenia, czy umowy o świadczenie usług i innych umów starannego działania nie ma - charakterystycznej dla umów rezultatu - instytucji rękojmi i wynikającego z niej prawa do obniżenia wynagrodzenia na skutek samej wadliwości rezultatu, bez względu na istnienie szkody. W przypadku zlecenia (świadczenia usług) zleceniodawca nie może odmówić zapłaty wynagrodzenia powołując się na samą wadliwość

niestaranność, lub zbędność usługi, czy też brak progresu w podejmowanych czynnościach. Materiał dowodowy, jak również przytoczenia faktyczne nakazują przyjąć jednoznacznie, że z faktu ewentualnego nienależytego wykonywania zlecenia zleceniodawca – czyli pozwana, nie wywiodła roszczenia odszkodowawczego i nie złożyła oświadczenia o potrąceniu, a samo ewentualne niestaranne działanie i nieosiągnięcie zamierzonych przez zleceniodawcę celów czy założeń nie pozbawia zleceniobiorcy umówionego wynagrodzenia, skoro zleceniodawca nie wypowiedział umowy. W świetle powyższego cała linia obrony pozwanej jak również wszystkie argumenty pozwanej jawią się jako chybione i nieuzasadnione. Bowiem nie budzi wątpliwości, iż pozwana jak już wskazano wyżej podniesiono, w sposób nieuprawniony wstrzymała wypłatę wynagrodzenia powołując się przede wszystkim na nienależyte wykonywanie usług przez powódkę i tym samym nieosiągnięcie celów umowy. Tymczasem okoliczność ta nie mogła być podstawą wstrzymania wypłaty umówionego wynagrodzenia bez wypowiedzenia umowy. Łącząc strony umowa obejmowała świadczenie przez usługodawcę na rzecz usługobiorcy określonych czynności faktycznych w zamian za określone w umowie wynagrodzenie. Z treści tej umowy wynika w sposób jednoznaczny, iż świadczący usługę nie jest zobowiązany do osiągnięcia konkretnego, indywidualnie oznaczonego rezultatu jako koniecznego do wykonania celu tej umowy. W tej umowie powódka zobowiązywała się do wykonywania czynności, które umożliwią osiągnięcie jak najwyższych pozycji strony internetowej pozwanej w wyszukiwarce G. (poprawa pozycjonowania strony przedsiębiorstwa pozwanej). Rezultat tych działań nie był konkretnie określony w treści tej umowy – nie wyznaczono choćby tylko w przybliżeniu, jaką pozycję strona pozwanej winna osiągnąć. Mało tego w § 2 pkt 4 umowy zawarto oświadczenie, że pozwana przyjęła do wiadomości, iż ClearSense nie gwarantuje osiągnięcia przez Serwis (...) klienta konkretnych pozycji w wynikach wyszukiwania G. ani zrealizowania zamierzonego przez klienta celu gospodarczego. Co więcej, ze względu na wynikającą z samej treści umowy niepewność rezultatu działań powódki brak było w istocie podstaw do wstrzymania się przez pozwaną z wypłatą wynagrodzenia bez wypowiedzenia umowy. W świetle powyższego zarzut apelacji dotyczący naruszenia art. 355 § 2 kc jak również art. 228 § 1 i 2 kpc jest oczywiście chybiony.

Nierozdzielnie z powyższymi argumentami wiąże się również uznanie przez Sąd Okręgowy za nieuzasadniony zarzut naruszenia art. 65 § 2 kc poprzez jego niezastosowanie, na który powołuje się pozwana w apelacji. Analiza akta sprawy prowadzi do jednoznacznego wniosku, iż Sąd I instancji dokonał prawidłowej wykładni treści umowy. Sąd Okręgowy podziela dokonaną przez ten Sąd wykładnię i wskazuje, że materiał dowodowy nakazuje przyjąć bezsprzecznie, że w ramach zawartej umowy powódka miała wykonać szereg usług (czynności) w ramach wybranego pakietu, których celem była poprawa pozycjonowania strony pozwanej. Prawidłowo ocenił również Sąd I instancji, iż szereg tych działań miał na celu przygotowanie witryny, aby mogła ona osiągnąć jak najlepsze pozycje w wynikach wyszukiwania wyszukiwarki i zachowaniem zasad tej wyszukiwarki. Jednocześnie strony zastrzegły, że powódka nie gwarantuje osiągnięcia konkretnego rezultatu. Zatem nie można przyjąć, że powódka była zobowiązana wyłącznie do dokonania pozycjonowania. W świetle powyższego słusznie również uznał Sąd I instancji, że powódka wykonywała wszystkie zleczone jej czynności jednak w zakresie monitorowania fraz umowa nie była wykonywana w sposób pełny, co wprost wynika już choćby z przedstawionych przez powódkę raportów z wykonywania umowy. Niemniej jednak zdaniem Sądu Okręgowego z przyczyn przywołanych powyżej, nie mogło to stanowić podstawy do wstrzymania wynagrodzenia należnego powódce, bowiem w przypadku świadczenia usług zleceniodawca nie może odmówić zapłaty wynagrodzenia powołując się na samą wadliwość i niestaranność. Nie było jednak przeszkód, aby pozwana z ewentualnego nienależytego wykonania umowy przez powódkę wywiodła roszczenia odszkodowawcze i przedstawiła je do potrącenia z wynagrodzeniem powódki. Czego jednak nie uczyniła. Co czyni powyższe zarzuty nieuzasadnionymi.

Przechodząc do analizy zarzutu naruszenia art. 387 § 1 kc poprzez jego niezastosowanie i tym samym nieuwzględnienie, że łącząca strony umowa była nieważna w zakresie usług zmierzających do poprawy pozycjonowania strony pozwanej w chwili jej zawierania, podnieść należy, iż zarzut ten również okazał się chybiony. W ocenie Sądu Okręgowego wskazać należy, iż zarzut ten okazał się zarzutem gołosłownym i nie został przez stronę pozwaną wykazany. Pozwana swoje stanowisko w tym zakresie argumentowała tym, iż cel umowy był niemożliwy do osiągnięcia przy zaoferowanym przez powódkę pakiecie usług. Na wstępie przywołać należy § 2 pkt 4 umowy łączącej strony, z którego wynika jednoznacznie, iż umowa SEO nie gwarantuje osiągnięcia konkretnych pozycji ani też zrealizowania zamierzonego celu gospodarczego klienta, co pozwana przyjęła do wiadomości. Zatem formułowanie zarzutu nieważności umowy, przy tak umówionych warunkach (postanowieniach) umowy jawi się

jako nieuzasadnione. Jeżeli natomiast pozwana stała na stanowisku, iż wykonywanie usług (...) przez powódkę w ramach wybranego pakietu było niemożliwe, to winna była przeprowadzić stosowny dowód z opinii biegłego sądowego, bowiem wykazanie powyższej okoliczności wymagało wiedzy specjalnej. Pozwana miała świadomość powyższego bowiem taki dowód zawnioskowała już w odpowiedzi na pozew, jednak na ostatniej rozprawie dowód ten został cofnięty. Dowodu tego nie mogły zastąpić zeznania świadka A. A.. Dowód z opinii biegłego sądowego i dowód z zeznań świadka mają tę wspólną cechę, iż odnoszą się one do korzystania przez sąd z cudzych wiadomości dla celów procesu sądowego. Należy jednak je od siebie odróżniać, bowiem dowody te mają za zadanie pełnić różne funkcje. Zadaniem świadka jest przedstawienie sądowi spostrzeżeń. Ocenić ma je natomiast biegły sądowy. W świetle art. 278 § 1 kpc na podstawie ekspertyzy specjalisty, sąd ma uzyskać wyjaśnienia w kwestiach wymagających wiadomości specjalnych. Dowodu tego nie można zastąpić dowodem ze świadka, choćby miał on specjalistyczną wiedzę. Jak już wyżej wskazano dowód z opinii biegłego nie został przeprowadzony, tym samym za niewykazany należało uznać zarzut, iż wykonywanie usług (...) przez powódkę w ramach wybranego pakietu było niemożliwe.

Uwzględniając zatem całokształt powyższych rozważań apelację pozwanej należało oddalić jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego, które strona pozwana przegrała w całości, oparto na treści przepisu art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. przy zastosowaniu § 10 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804 z późn. zm.).

SSO (...)SSO (...)SSR del. (...)

Sygn. akt VIII Ga 262/18

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)
4. (...)